

Finansdepartementet

Skatte- och tullavdelningen

Sänkt skatt på förvärvsinkomster

Juni 2008

Innehållsförteckning

Inledning och sammanfattning	3
1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229); 15-miljardersalternativet med tre skattesatser/höjd nedre skiktgräns	6
2 Bakgrund	11
3 Sänkt skatt på förvärvsinkomster	12
3.1 Gällande rätt	12
3.1.1 Jobbskatteavdrag	12
3.1.2 Statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster	15
3.2 Överväganden och förslag enligt 15- miljardersalternativet med tre skattesatser/höjd nedre skiktgräns	16
3.3 Överväganden och förslag enligt 5- miljardersalternativet med tre skattesatser/höjd nedre skiktgräns	33
4 Konsekvensanalys	38
5 Författningskommentarer	40

Inledning och sammanfattning

Utökat jobbskatteavdrag och sänkt statlig inkomstskatt för ökad sysselsättning samt bättre villkor för utbildning och entreprenörskap

Det centrala målet för den ekonomiska politiken är att bryta utanförskapet och att öka den varaktiga sysselsättningen. Ett betydelsefullt medel i denna politik har varit det jobbskatteavdrag som infördes 2007 och som i ett andra steg byggdes ut 2008. Erfarenheterna av jobbskatteavdraget med dess tonvikt på att stimulera arbetsmarknadsdeltagandet hos låg- och medelinkomsttagare är goda. Detta bekräftar också i den värdering av regeringens politik som nyligen lämnats av Finanspolitiska rådet. Det finns därför anledning att ta ytterligare steg för att bygga ut jobbskatteavdraget. Men det finns också skäl att stimulera arbetsutbud, utbildning och entreprenörskap för dem som betalar statlig inkomstskatt utan att deras inkomster för den skull är särskilt höga.

För att ytterligare stimulera arbetsutbudet och därmed öka den varaktiga sysselsättningen föreslås i denna promemoria dels att jobbskatteavdraget förstärks och delvis förenklas inom ramen för ett tredje steg, dels att den statliga inkomstskatten på förvärvsinkomster sänks.

Liksom nuvarande jobbskatteavdrag har denna förstärkning av avdraget ett dubbelt syfte. Det handlar dels om att sänka trösklarna för individen att gå från fulltidsfrånvaro till åtminstone deltidsarbete, dels om att förstärka drivkrafterna hos dem som redan har ett arbete att öka sin arbetsinsats. Med detta dubbla syfte utformas alltså även det tredje steget så att större delen av skattesänkningen och stimulans-effekten avser låg- och medelinkomsttagare.

Det tredje steget innebär tillkommande skattelättnader för dem som förvärvsarbetar. För personer som är minst 65 år förenklas jobbskatteavdraget så att det bestäms som summan av 20 procent av arbetsinkomster upp till och med 100 000 kronor och 5 procent av arbetsinkomster mellan 100 000 och 300 000 kronor. Därmed utvidgas jobbskatteavdraget så att det lämnas även till pensionärer med låga arbetsinkomster.

Förändringarna i jobbskatteavdraget kompletteras i denna promemoria med förändringar i den statliga inkomstskatten som ytterligare ökar drivkrafterna att arbeta mer samt främjar utbildning och entreprenörskap. Det är angeläget att sänkningen av den statliga inkomstskatten särskilt inriktas mot dem som i dag har sådana inkomster som ligger i den nedre delen av den statliga inkomstskatteskalan.

Det förstärkta jobbskatteavdraget och den sänkta statliga inkomstskatten har i promemorian utformats som två *alternativ*. Gemensamt för dessa är att en viss del av skattesänkningen sker i form av ett förstärkt jobbskatteavdrag och att resterande del läggs ut som sänkt statlig inkomstskatt. Det handlar om två alternativ med olika budgetomslutningar där de totala skattesänkningarna ligger på 15 eller 5 miljarder kronor. Beräkningarna har gjorts utan att hänsyn tagits till effekter av olika beteendeförändringar.

Genom att skattesänkningen fördelas på ett och samma sätt mellan förstärkt jobbskatteavdrag och sänkt statlig inkomstskatt kommer de

båda alternativen att vara likvärdiga vad gäller ekonomiska effekter i övrigt – på exempelvis sysselsättning och inkomstfördelning – utom vad gäller styrkan i effekterna. Alternativet med 15 miljarder kronor i skattesänkning beräknas sänka marginaleffekten på arbete med 1,5 procentenheter och tröskeleffekten för inträde i arbete med 1,4 procentenheter. Som ett resultat av detta beräknas sysselsättningen öka med 20 000 årsarbetskrafter (0,45 procent), antalet arbetade timmar med 0,60 procent och BNP med 0,55 procent.

Självfinansieringsgraden anger i vilken utsträckning det initiala budgetbortfallet kompenseras av sådan budgetförstärkning som följer av förändrat beteende. Självfinansieringsgraden bedöms uppgå till ca 57 procent för 15-miljardersalternativet.

De offentliga finanserna och utvecklingen av det ekonomiska läget kommer att vara avgörande för i vilken omfattning förslagen kan genomföras. För att öka överskådligheten men utan ställningstaganden i övrigt – bl.a. vad gäller reformpaketets sammansättning – presenteras i denna sammanfattning enbart alternativet med 15 miljarder kronor i budgetomslutning. Den ekonomiska utvecklingen i Sverige är fortsatt stabil men har dämpats främst till följd av ökad finansiell oro och avmattning i världsekonomin. Storleken på satsningar inom olika politikområden avgörs av hur starka de offentliga finanserna är och vilket utrymme för ekonomisk stimulans som samhällsekonomin medger. Förslag till fördelning av resurser mellan olika utgiftsområden och på skatteområdet kommer att ske i en samlad prioritering i budgetpropositionen för 2009.

Förslagen mer i detalj

Förändringar i jobbskatteavdraget

Förstärkningen av jobbskatteavdraget innebär att jobbskatteavdraget höjs för *dem som vid beskattningsårets ingång inte har fyllt 65 år* och som har arbetsinkomster som ligger över 38 500 kronor under 2009. I alternativet med budgetomslutning på 15 miljarder kronor ger detta en skattesänkning med 225 kronor per månad för den som har 22 000 kronor i månadslön och som betalar genomsnittlig kommunalskatt (31,44 procent för 2008).

Förenklingen av jobbskatteavdraget för *dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år* innebär bl.a. att kopplingen till grundavdraget slopas. Med denna förenkling kommer jobbskatteavdraget för denna grupp att uppgå till

- 20 procent av arbetsinkomsterna för den del av arbetsinkomsterna som inte överstiger 100 000 kronor per år, plus

- 5 procent av arbetsinkomsterna för den del av arbetsinkomsterna som överstiger 100 000 men inte 300 000 kronor.

Förändringar i den statliga inkomstskatten

Sänkningen av den statliga inkomstskatten på förvärvsinkomster föreslås ske antingen genom att en ny lägre och tredje skattesats införs utöver

dagens två skattesatser (20 respektive 25 procent) eller genom att den nedre skiktgränsen höjs. Dessa två metoder att sänka den statliga inkomstskatten är relativt likvärdiga i ekonomiskt avseende.

Metoden med *tre skattesatser* innebär att skattesatsen för den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som ligger över nuvarande nedre skiktgräns sänks från 20 till 10 procent upp till 385 600 kronor för inkomståret 2009 (vid alternativet med budgetomslutning på 15 miljarder kronor). Därmed sjunker marginalskatten med 10 procentenheter för dem med beskattningsbara förvärvsinkomster mellan 345 900 kronor och 385 600 kronor. För den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som ligger över denna nya skiktgräns men under nuvarande övre skiktgräns förblir skattesatsen 20 procent. För den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som ligger över nuvarande övre skiktgräns förblir skattesatsen 25 procent.

Metoden med *höjd nedre skiktgräns* innebär i stället att den nedre skiktgränsen höjs från 345 900 till 364 000 kronor (vid alternativet med budgetomslutning på 15 miljarder kronor). Därmed sjunker marginalskatten i detta inkomstintervall med 20 procentenheter.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2009.

1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229); 15-miljardersalternativet med tre skattesatser/höjd nedre skiktgräns

Härigenom föreskrivs att 65 kap. 5, 9 b och 9 c §§ inkomstskattelagen (1999:1229) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagna lydelse

65 kap.

5 §¹ (Tre skattesatser)

För fysiska personer är den statliga inkomstskatten på beskattningsbara förvärvsinkomster

– 20 procent av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en nedre skiktgräns, *och*

– 10 procent av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en nedre skiktgräns,

– 10 procent av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en mellersta skiktgräns, *och*

– 5 procent av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en övre skiktgräns.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 306 000 kronor vid 2007 års taxering och en övre skiktgräns på 460 600 kronor vid 2007 års taxering.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 345 900 kronor vid 2010 års taxering, *en mellersta skiktgräns på 385 600 kronor vid 2010 års taxering* och en övre skiktgräns på 520 800 kronor vid 2010 års taxering.

Vid de därpå följande taxeringarna uppgår skiktgränserna till skiktgränserna för det föregående taxeringsåret multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni andra året före taxeringsåret och prisläget i juni tredje året före taxeringsåret plus två procentenheter. Skiktgränserna fastställs av regeringen före utgången av andra året före taxeringsåret och avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

5 §² (Höjd nedre skiktgräns)

För fysiska personer är den statliga inkomstskatten på beskattningsbara förvärvsinkomster

– 20 procent av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en nedre skiktgräns, *och*

– 5 procent av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en övre skiktgräns.

¹ Senaste lydelse 2005:826.

² Senaste lydelse 2005:826.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 306 000 kronor vid 2007 års taxering och en övre skiktgräns på 460 600 kronor vid 2007 års taxering.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 364 000 kronor vid 2010 års taxering och en övre skiktgräns på 520 800 kronor vid 2010 års taxering.

Vid de därpå följande taxeringarna uppgår skiktgränserna till skiktgränserna för det föregående taxeringsåret multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni andra året före taxeringsåret och prisläget i juni tredje året före taxeringsåret plus två procentenheter. Skiktgränserna fastställs av regeringen före utgången av andra året före taxeringsåret och avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Nuvarande lydelse

9 b §³

För dem som vid beskattningsårets ingång inte fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 9 a § till följande belopp.

Arbetsinkomst som beskattas i Sverige

överstiger inte 0,91 prisbasbelopp

Skattereduktion

skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

överstiger 0,91 men inte 2,72 prisbasbelopp

skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 20 procent av arbetsinkomsterna mellan 0,91 och 2,72 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

överstiger 2,72 men inte 7,00 prisbasbelopp

skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,272 prisbasbelopp och 3,30 procent av arbetsinkomsterna mellan 2,72 och 7,00 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

överstiger 7,00 prisbasbelopp

skillnaden mellan 1,413 prisbasbelopp och grundavdraget, multi-

³ Senaste lydelse 2007:1248.

plicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

Föreslagen lydelse

9 b §

För dem som vid beskattningsårets ingång inte fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 9 a § till följande belopp.

<u>Arbetsinkomst som beskattas i Sverige</u>	<u>Skattereduktion</u>
--	------------------------

överstiger inte 0,91 prisbasbelopp	skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
------------------------------------	---

överstiger 0,91 men inte 2,72 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 25 procent av arbetsinkomsterna mellan 0,91 och 2,72 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
---	---

överstiger 2,72 men inte 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,363 prisbasbelopp och 6,50 procent av arbetsinkomsterna mellan 2,72 och 7,00 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
---	--

överstiger 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan 1,642 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
-------------------------------	---

Nuvarande lydelse

9 c §⁴

För dem som vid beskattningsårets ingång fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 9 a § till följande belopp.

⁴ Senaste lydelse 2007:1248.

Arbetsinkomst som beskattas i Sverige Skattereduktion

överstiger inte 1,79 prisbasbelopp *skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt*

överstiger 1,79 men inte 2,72 prisbasbelopp *skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,79 prisbasbelopp och 20 procent av arbetsinkomsterna mellan 1,79 och 2,72 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt*

överstiger 2,72 men inte 7,00 prisbasbelopp *skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,976 prisbasbelopp och 3,30 procent av arbetsinkomsterna mellan 2,72 och 7,00 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt*

överstiger 7,00 prisbasbelopp *skillnaden mellan 2,117 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt*

Föreslagen lydelse

9 c §

För dem som vid beskattningsårets ingång fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 9 a § till följande belopp.

Arbetsinkomst som beskattas i Sverige Skattereduktion

överstiger inte 100 000 kronor 20 procent av arbetsinkomsterna

överstiger 100 000 men inte 300 000 kronor summan av 15 000 kronor och 5 procent av arbetsinkomsterna

överstiger 300 000 kronor 30 000 kronor

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2 Bakgrund

I 2008 års ekonomiska vårproposition aviserades att regeringen i budgetpropositionen för 2009 avser att föreslå ett tredje steg i jobbskatteavdraget och en sänkning av den statliga inkomstskatten på beskattningsbara förvärvsinkomster (prop. 2007/08:100 s. 17 och 52). Regeringen framhöll då att i vilken omfattning och genomförandetakt förslagen kan komma att genomföras beror på utvecklingen av de offentliga finanserna och det ekonomiska läget.

Efter det att vårpropositionen presenterades har Finanspolitiska rådet lämnat sin första värdering av måluppfyllelsen i regeringens finanspolitik och ekonomiska politik. Såvitt gäller jobbskatteavdraget bedömer rådet att detta utifrån regeringens målsättningar – att stimulera sysselsättning och arbetskraftsdeltagande – varit välmotiverat i förhållande till de alternativa skattereformer rådet analyserat. Vad gäller dessa alternativ kan noteras att rådet bedömer att en höjning av den nedre skiktgränsen för uttag av statlig inkomstskatt skulle ha en låg offentligfinansiell kostnad genom att åtgärden har en hög självfinansieringsgrad.

I denna promemoria presenteras två alternativ till omfattning av ett tredje steg i jobbskatteavdraget och en sänkning av den statliga inkomstskatten på beskattningsbara förvärvsinkomster. Dessa har olika budgetomslutning med totala skattesänkningar på 15 eller 5 miljarder kronor. För sänkningen av den statliga inkomstskatten redovisas två alternativa metoder (tre skattesatser respektive höjd nedre skiktgräns).

Läsavisning till 15-miljardersalternativet

Huvudtexten för alternativet med en skattesänkning om 15 miljarder kronor redovisas i avsnitt 3.2.

Det lagförslag som finns i promemorian avser alternativet med en skattesänkning om totalt 15 miljarder kronor (avsnitt 1). Genom två olika varianter av 65 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) redovisas dels metoden med tre skattesatser, dels metoden med höjd nedre skiktgräns.

Läsavisning till 5-miljardersalternativet

I avsnitt 3.3 redovisas alternativet med en skattesänkning om 5 miljarder kronor.

För att öka överskådligheten och underlätta för remissinstanserna redovisas inte lagförslaget för detta alternativ. Lagtextmässigt innebär alternativet endast att siffrorna anpassas till det valda alternativet. Lagtekniskt sker inga ändringar.

3 Sänkt skatt på förvärvsinkomster

3.1 Gällande rätt

3.1.1 Jobbskatteavdrag

För dem som vid beskattningsårets ingång inte har fyllt 65 år beräknas jobbskatteavdraget enligt gällande regler i 65 kap. 9 b § inkomstskattelagen (1999:1229) enligt följande för inkomståret 2008. På arbetsinkomster – vilka även omfattar inkomster av aktiv näringsverksamhet – upp till och med 37 300 kronor är jobbskatteavdraget skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt. Detta innebär att om en persons förvärvsinkomster uteslutande består av arbetsinkomster med högst 37 300 kronor per år, kommer jobbskatteavdraget att motsvara inkomstskatten.

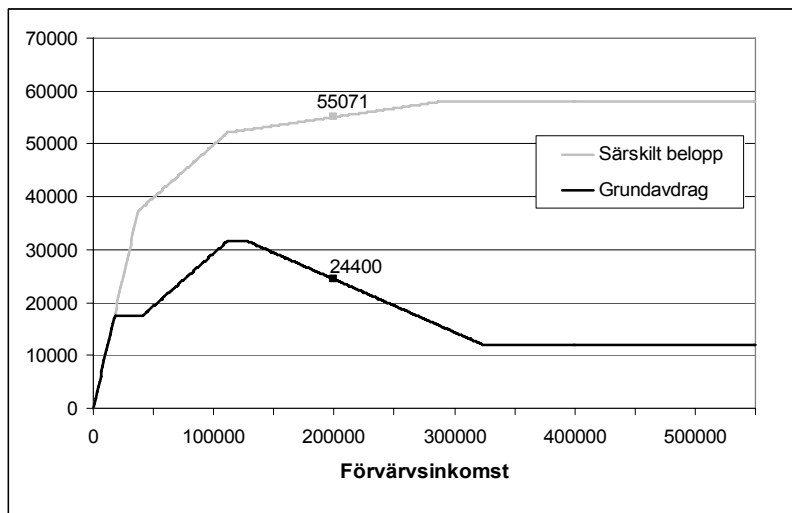
För arbetsinkomster som överstiger 37 300 men inte 111 500 kronor är underlaget för jobbskatteavdraget 37 310 kronor, med tillägg för 20 procent av den del av arbetsinkomsten som överstiger detta belopp, minskat med grundavdraget. Detta underlag multiplicerat med skattesatsen för kommunal inkomstskatt ger jobbskatteavdraget.

För arbetsinkomster som överstiger 111 500 men inte 287 000 kronor är underlaget för jobbskatteavdraget 52 152 kronor, med tillägg för 3,30 procent av den del av arbetsinkomsten som överstiger 111 500 kronor, minskat med grundavdraget. Detta underlag multiplicerat med skattesatsen för kommunal inkomstskatt ger jobbskatteavdraget.

För arbetsinkomster som överstiger 287 000 kronor är jobbskatteavdraget skillnaden mellan 57 900 kronor och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt. Det innebär ett jobbskatteavdrag på upp till 14 400 kronor per år beroende på grundavdragets storlek och skattesatsen för kommunal inkomstskatt.

Beräkningen av jobbskatteavdraget för en person som inte har fyllt 65 år vid ingången av beskattningsåret och som enbart har arbetsinkomster kan även illustreras med hjälp av figur 3.1. Övre linjen i figuren visar det särskilda beloppet, som beräknas utifrån arbetsinkomsten, och den nedre linjen visar grundavdraget. Jobbskatteavdraget är skillnaden mellan linjerna multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt. Exempelvis är det särskilda beloppet 55 071 kronor och grundavdraget 24 400 kronor för en arbetsinkomst på 200 000 kronor år 2008. Jobbskatteavdraget för en person som bor i en kommun med en skattesats för kommunal inkomstskatt på 30 procent blir då 9 201 kronor $[(55\,071 - 24\,400) \times 0,3]$.

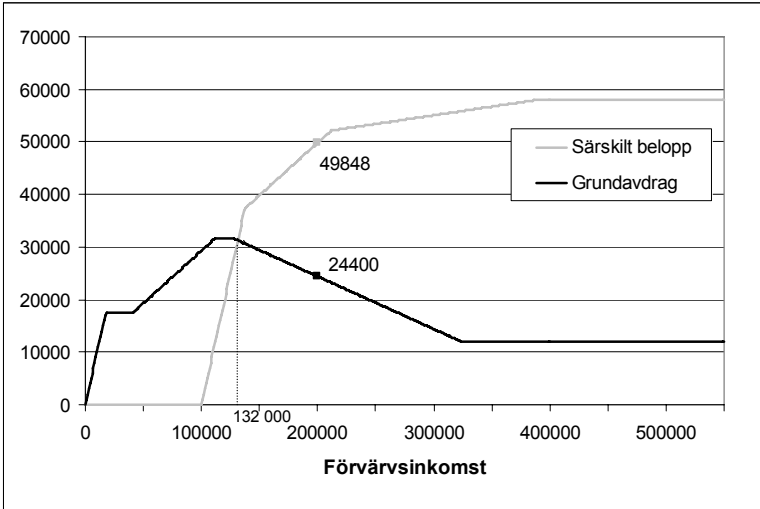
Figur 3.1 Grundavdrag och särskilt belopp för en person med enbart arbetsinkomster

I figur 3.2 visas hur jobbskatteavdraget beräknas för en person som har övriga inkomster, t.ex. sjukpenning eller ersättning från arbetslöshetskassa, på 100 000 kronor per år. Det särskilda beloppet beräknas utifrån arbetsinkomsten och grundavdraget beräknas utifrån den totala förvärsinkomsten (arbetsinkomst och övrig inkomst). I figuren antas att inkomster utöver 100 000 kronor består av arbetsinkomster. Detta innebär att linjen som visar det särskilda beloppet blir förskjutet till höger i figuren. Som beskrivits ovan beräknas jobbskatteavdraget genom att minska det särskilda beloppet med grundavdraget och multiplicera skillnaden med skattesatsen för kommunal inkomstskatt. Ett villkor är dock att det särskilda beloppet måste överstiga grundavdraget för att leda till en skatte-reduktion. I figuren framgår att det särskilda beloppet överstiger grundavdraget först vid en sammanlagd inkomst på 132 000 kronor.

Antag att en person har 100 000 kronor i arbetsinkomst och 100 000 kronor i övrig inkomst, dvs. en sammanlagd inkomst på 200 000 kronor. Då blir det särskilda beloppet 49 848 och grundavdraget 24 400. Jobbskatteavdraget blir i detta exempel 7 634 kronor $[(49\ 848 - 24\ 400) \times 0,3]$ om skattesatsen för kommunal inkomstskatt är 30 procent.

Figur 3.2 Grundavdrag och särskilt belopp för en person med övrig inkomst på 100 000 kronor

Jobbskatteavdraget för äldre

För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är jobbskatteavdraget högre. Bakgrunden till detta är att vi lever allt längre samtidigt som den faktiska pensionsåldern inte har ökat. Det innebär att försörjningsbördan kommer att öka i betydande omfattning om antalet arbetade timmar är oförändrade. Det är därför viktigt att kunna behålla äldre på arbetsmarknaden. Ett högre jobbskatteavdrag ger starkare drivkrafter för äldre att stanna kvar på arbetsmarknaden.

Jobbskatteavdraget för denna grupp beräknas enligt 65 kap. 9 c § inkomstskattelagen enligt följande för inkomståret 2008. På arbetsinkomster upp till och med 73 400 kronor är jobbskatteavdraget skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt. Detta innebär att om en persons förvärsinkomster uteslutande består av arbetsinkomster med högst 73 400 kronor per år, kommer jobbskatteavdraget att motsvara inkomstskatten.

För inkomster därutöver ska samma beräkningsmetod användas som för dem som inte har fyllt 65 år. Vid inkomster som överstiger 287 000 kronor är jobbskatteavdraget skillnaden mellan 86 797 kronor och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt. Det innebär en skattereduktion på upp till 23 600 kronor per år beroende på grundavdragets storlek och skattesatsen för kommunal inkomstskatt.

3.1.2 Statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster

Fysiska personer som har beskattningsbara förvärvsinkomster över en viss nivå ska enligt 65 kap. 5 § inkomstskattelagen betala statlig inkomstskatt på dessa inkomster. Den statliga inkomstskatten tas ut efter två olika skattesatser. Skattesatsen för den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en nedre skiktgräns är 20 procent. För den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en övre skiktgräns är skattesatsen fem procentenheter högre, dvs. 25 procent.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 306 000 kronor för inkomståret 2006 och en övre skiktgräns på 460 600 kronor för inkomståret 2006. Vid de därpå följande inkomståren uppgår skiktgränserna till det föregående inkomstårets skiktgränser multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni året före inkomståret och prisläget i juni andra året före inkomståret plus två procentenheter. Skiktgränserna fastställs av regeringen före utgången av året före inkomståret och avrundas nedåt till helt hundratal kronor. För inkomståret 2008 uppgår den nedre skiktgränsen till 328 800 kronor och den övre skiktgränsen till 495 000 kronor.

3.2 Överväganden och förslag enligt 15-miljardersalternativet med tre skattesatser/höjd nedre skiktgräns

Förslag: Skatten på förvärvsinkomster sänks med 15 miljarder kronor dels genom att jobbskatteavdraget förstärks och delvis förenklas inom ramen för ett tredje steg, dels genom att den statliga inkomstkatten på beskattningsbara förvärvsinkomster sänks.

Förstärkningen av jobbskatteavdraget innebär att nuvarande nivåer i jobbskatteavdraget höjs för dem som vid beskattningsårets ingång inte har fyllt 65 år och som har arbetsinkomster som överstiger 0,91 prisbasbelopp, vilket motsvarar en skattelättnad med upp till 3 000 kronor per år vid en genomsnittlig skattesats för kommunal inkomstkatt (31,44 procent för 2008).

Förenklingen av jobbskatteavdraget innebär att jobbskatteavdraget för dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år föreslås uppgå till

- 20 procent av arbetsinkomsterna för den del av arbetsinkomsterna som inte överstiger 100 000 kronor, och

- 5 procent av arbetsinkomsterna för den del av arbetsinkomsterna som överstiger 100 000 men inte 300 000 kronor.

Sänkningen av den statliga inkomstkatten på förvärvsinkomster föreslås ske antingen genom att den tas ut efter tre olika skattesatser eller genom att den nedre skiktgränsen höjs.

Metoden med tre skattesatser innebär att skattesatsen för den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger nuvarande nedre skiktgräns sänks från 20 till 10 procent upp till en ny mellersta skiktgräns på 385 600 kronor för inkomståret 2009 (2010 års taxering). För den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger den mellersta skiktgränsen men understiger nuvarande övre skiktgräns förblir skattesatsen 20 procent. För den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger nuvarande övre skiktgräns förblir skattesatsen 25 procent.

Metoden med höjd nedre skiktgräns innebär i stället att den nedre skiktgränsen höjs till 364 000 kronor för inkomståret 2009.

I genomsnitt minskas skatten med ca 2 700 kronor per år för dem som omfattas av förslagen.

För att få samma basår, dvs. inkomståret 2009, vid efterföljande uppräkningar av skiktgränserna föreslås för inkomståret 2009 den nedre skiktgränsen, om metoden med tre skattesatser väljs, fastställas till 345 900 kronor och den övre skiktgränsen, som är densamma i båda metoderna, fastställas till 520 800 kronor

Förslagen medför ändringar i 65 kap. 5, 9 b och 9 c §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Skälen för promemorians förslag

Motiven för skattesänkningen

Att bryta utanförskapet och varaktigt öka sysselsättningen är en av de viktigaste bestämningsfaktorerna för god tillväxt och uthålliga offentliga

finansier. Den kommande demografiska förändringen i Sverige riskerar att bromsa tillväxten av bruttonationalprodukten (BNP) och underminera välfärdssystemens finansiering. Den minskade sysselsättning som detta kan leda till, kan generera såväl lägre skatteintäkter som högre utgifter i de offentliga trygghetssystemen. Om skattehöjningar och utgiftsbesparingar ska undvikas, krävs det fler som arbetar och fler arbetade timmar.

Ett av de centrala målen för regeringens ekonomiska politik är därför att varaktigt öka sysselsättningen. Skattepolitiken är således inriktad mot att förstärka arbetsutbudet och varaktigt minska arbetslösheten genom att bl.a. göra det mer lönsamt att arbeta och bedriva aktiv näringsverksamhet. Svenska och internationella erfarenheter visar att en politik som gör det mer lönsamt att arbeta eller att bedriva aktiv näringsverksamhet är avgörande för att skapa fler arbeten och minska frånvaron på arbetsmarknaden. Finanspolitiska rådet ger i sin rapport för 2008 stöd för regeringens sysselsättningspolitik.

Regeringen har redan vidtagit ett antal åtgärder för att få fler som arbetar, t.ex. genom införandet av jobbskatteavdraget 2007 och genom att förstärka det i det andra steget. Fortfarande står dock många utanför arbetsmarknaden. Det fjärde kvartalet 2007 var, bland personer mellan 16 och 64 år, 259 300 arbetslösa, 406 500 långvarigt sjuka och 79 700 pensionerade. Det finns således både ekonomiska och sociala skäl att gå vidare med ytterligare åtgärder för att bryta utanförskapet. Det mest effektiva sättet att åstadkomma fler i arbete och fler arbetade timmar är att göra det mer lönsamt att arbeta.

Jobbskatteavdraget förstärker drivkrafterna till arbete, särskilt för låg- och medelinkomsttagare. Avdraget gör det mer lönsamt att arbeta för dem som i dag står utanför arbetsmarknaden men det bidrar också, genom sänkta marginalskatter, till ett ökat arbetsutbud för många av dem som redan har ett arbete. För äldre personer ges ett förhöjt avdrag. Jobbskatteavdraget gör det också mer attraktivt att starta och bedriva aktiv näringsverksamhet.

Som ett led i ansträngningarna att ytterligare stimulera arbetsutbudet och öka den varaktiga sysselsättningen, bör jobbskatteavdraget förstärkas och delvis förenklas inom ramen för ett tredje steg och uttaget av statlig inkomstskatt på beskattningsbara förvärsinkomster sänkas.

För att få största möjliga effekt på arbetsutbud och sysselsättning bör jobbskatteavdraget även fortsättningsvis särskilt inriktas mot att göra det mer lönsamt att gå från fulltidsfrånvaro till hel- eller deltidarbete. Jobbskatteavdraget bör således utformas så att större delen av skattelättnaden tillfaller låg- och medelinkomsttagare. Inom dessa inkomstgrupper återfinns många ungdomar och invandrare. Det är bland dessa grupper som de största möjligheterna till förändringar av arbetskraftsdeltagandet finns.

Det är också viktigt att jobbskatteavdraget gör det mer lönsamt för dem som har ett arbete att utöka sin arbetstid. Detta gäller inte minst deltidarbetande, en grupp dominerad av kvinnor.

För personer med både arbetsinkomster och andra inkomster kan det vara svårt att förutse hur stort jobbskatteavdraget blir eftersom det bl.a. beror på grundavdraget. Grundavdraget varierar med den sammanlagda förvärsinkomsten. Denna svårighet är särskilt framträdande för personer som har fyllt 65 år då dessa vanligen har betydande andra inkomster,

framför allt pensionsinkomster. Storleken på arbetsinkomsterna är vidare ofta låga för denna grupp av personer. Eftersom jobbskatteavdraget får effekt först vid arbetsinkomster som överstiger grundavdraget, blir jobbskatteavdraget ofta litet eller inget alls. Detta begränsar incitamenten för äldre att arbeta. Som exempel får en person som fyllt 65 år och som har 100 000 kronor i pensionsinkomst inget jobbskatteavdrag för en arbetsinkomst på 25 000 kronor. Mot denna bakgrund bör därför det tredje steget för dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år inriktas mot en förenkling av jobbskatteavdraget.

Tillväxten i samhället påverkas inte bara av hur många timmar som arbetas utan också av hur mycket som produceras per timme, dvs. av produktiviteten. Produktiviteten beror i sin tur bl.a. på personers val av utbildning. Utbildningens effekt på produktiviteten återspeglas i den lönepremie personen får på arbetsmarknaden för ett extra utbildningsår. Mot denna bakgrund är det även viktigt att skattesystemet är så utformat att det lönar sig för personer att genomgå en högre utbildning eller att vidareutbilda sig inom arbetslivet eller inom ramen för en formell utbildning. Sänkta marginalskatter i form av sänkt statlig inkomstskatt leder till att utbildning lönar sig bättre och därmed bidrar till ökad produktivitet. Sänkta marginalskatter stimulerar också entreprenörskap. Sänkningen av den statliga inkomstskatten bör inriktas mot den nedre delen av den statliga inkomstskatteskalen för att öka drivkrafterna till större arbetsinsatningar och högre produktivitet för så stora grupper av sysselsatta som möjligt.

Skattelättnaden på förvärvsinkomster bör, under förutsättning att den samhällsekonomiska utvecklingen och de offentliga finanserna medger en utbyggnad av jobbskatteavdraget och en sänkning av den statliga inkomstskatten, kunna uppgå till 15 miljarder kronor.

Jobbskatteavdragets tredje steg för personer som inte har fyllt 65 år

Det tredje steget innebär att nuvarande nivåer i jobbskatteavdraget höjs för dem som har arbetsinkomster som överstiger 0,91 prisbasbelopp. I tabell 3.1 visas hur jobbskatteavdraget beräknas efter föreslagen förstärkning för dem som vid beskattningsårets ingång inte har fyllt 65 år.

Tabell 3.1 Beräkning av jobbskatteavdraget efter föreslagen förstärkning för personer som inte har fyllt 65 år

Arbetsinkomst	Jobbskatteavdrag
-0,91 PBB	(AI-GA)*KI
0,91 PBB-2,72 PBB	(0,91 PBB + 0,25*(AI-0,91 PBB)-GA)*KI
2,72 PBB-7,00 PBB	(1,363 PBB + 0,065*(AI-2,72 PBB)-GA)*KI
7,00 PBB-	(1,642 PBB-GA)*KI

Anm: PBB = Prisbasbelopp, AI = Arbetsinkomst, GA= Grundavdrag, KI = Skattesatsen för kommunal inkomstskatt

Exempel. En person, som är under 65 år, har en arbetsinkomst år 2009 på 200 000 kronor. Antag att prisbasbeloppet för 2009 är 42 300 kronor och skattesatsen för kommunal inkomstskatt är 31,44 procent. Grund-

avdraget för arbetsinkomsten uppgår till 25 800 kronor. Eftersom arbetsinkomsten på 200 000 kronor motsvarar 4,7 prisbasbelopp, beräknas jobbskatteavdraget utifrån tredje raden i tabell 3.1. Jobbskatteavdraget blir då 11 751 kronor $[(1,363 \cdot 42\,300 + 0,065 \cdot (200\,000 - 2,72 \cdot 42\,300) - 25\,800) \cdot 0,3144]$.

Sammantaget innebär det tredje steget en skattelättnad med upp till 3 000 kronor per år för dem som har genomsnittlig skattesats för kommunal inkomstskatt och som vid beskattningsåret ingång inte har fyllt 65 år.

I tabell 3.2 visas skatten utan jobbskatteavdrag samt effekterna av jobbskatteavdraget före respektive efter det tredje steget (gällande och föreslagna förstärkning). Dessutom visas den totala inkomstskattesänkningen som procent av arbetsinkomsten. Skattesänkningen i tabellen gäller för personer som har hela sin inkomst från arbete samt är under 65 år. I beräkningen används den genomsnittliga skattesatsen för kommunal inkomstskatt 2008 (31,44 procent).

Tabell 3.2 Skatt på arbetsinkomster och jobbskatteavdrag enligt gällande regler samt enligt förslaget om förstärkt jobbskatteavdrag för personer som inte har fyllt 65 år (inkomstår 2009)

Arbetsinkomst per år	Skatt utan jobbskatteavdrag	Gällande jobbskatteavdrag	Föreslagna höjning av jobbskatteavdrag	Totalt jobbskatteavdrag	Totalt jobbskatteavdrag i procent av inkomsten
100 000	22 133	6 663	967	7 630	7,6
150 000	37 476	7 595	1 562	9 157	6,1
200 000	54 768	9 686	2 065	11 751	5,9
250 000	72 060	11 776	2 568	14 344	5,7
300 000	89 352	13 823	3 046	16 869	5,6
350 000	106 141	14 892	3 046	17 938	5,1
400 000	126 031	14 892	3 046	17 938	4,5
500 000	177 051	14 892	3 046	17 938	3,6

Av tabellen framgår att utbytet av att gå från t.ex. heltidsarbetslöshet till heltidsarbete med en årsinkomst på 250 000 kronor ökar, med hjälp av jobbskatteavdraget, med 14 344 kronor.

Tabell 3.3 redovisar storleken av det totala jobbskatteavdraget enligt förslaget för olika kombinationer av inkomster för personer som inte har fyllt 65 år. De skuggade fälten visar hur stort jobbskatteavdraget blir vid olika kombinationer av en årsinkomst på 200 000 kronor.

Tabell 3.3 Jobbskatteavdraget för olika kombinationer av inkomster för personer som inte har fyllt 65 år

Övrig inkomst \ Arbetsinkomst	0	50 000	100 000	150 000	200 000
0	0	0	0	0	0
100 000	7 630	7 252	8 824	10 396	11 968
150 000	9 157	10 729	12 301	13 873	14 942
200 000	11 751	13 323	14 895	15 963	15 963
250 000	14 344	15 916	16 985	16 985	16 985
300 000	16 869	17 938	17 938	17 938	17 938
400 000	17 938	17 938	17 938	17 938	17 938

Jobbskatteavdragets tredje steg för personer som har fyllt 65 år

Förenklingen av jobbskatteavdraget för dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år innebär att jobbskatteavdraget föreslås uppgå till

- 20 procent av arbetsinkomsterna för den del av arbetsinkomsterna som inte överstiger 100 000 kronor, och
- 5 procent av arbetsinkomsterna för den del av arbetsinkomsterna som överstiger 100 000 men inte 300 000 kronor.

Med denna förenkling blir det enklare att beräkna och tillämpa jobbskatteavdraget genom att bl.a. kopplingen till grundavdrag och skattesats för kommunal inkomstskatt bryts.

I tabell 3.4 visas hur jobbskatteavdraget beräknas efter föreslagen förstärkning för dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år.

Tabell 3.4 Beräkning av jobbskatteavdraget efter föreslagen förenkling för personer som har fyllt 65 år

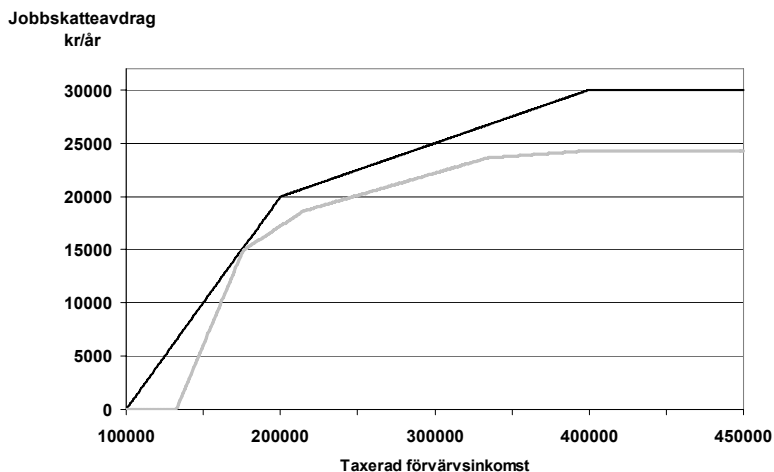
Arbetsinkomst	Jobbskatteavdrag
–100 000 kr	0,2*AI
100 000–300 000 kr	15 000 kr + 0,05*AI
300 000 kr–	30 000 kr

Anm: kr = kronor, AI = Arbetsinkomst

Exempel. En person, som är över 65 år, har år 2009 en arbetsinkomst på 120 000 kronor och en pensionsinkomst på 100 000 kronor. Vid beräkningen av jobbskatteavdraget utgår man från andra raden i tabell 3.4. Jobbskatteavdraget blir då 21 000 kronor [=15 000 + 0,05*120 000].

I figur 3.3 visas jobbskatteavdraget enligt gällande regler (ljus linje) samt enligt förslaget om förenklat jobbskatteavdrag (mörk linje) för personer som har fyllt 65 år och som utöver arbetsinkomster även har 100 000 kronor i pensionsinkomst. I beräkningen används den genomsnittliga skattesatsen för kommunal inkomstskatt (31,44 procent).

Figur 3.3 Jobbskatteavdraget i kronor för personer som har fyllt 65 år och har utöver arbetsinkomster 100 000 kronor i pensionsinkomst enligt gällande regler (ljus linje) samt enligt förenklingsförslaget (mörk linje)

I tabell 3.5 visas skatten utan jobbskatteavdrag samt effekterna av jobbskatteavdraget före respektive efter det tredje steget (gällande och föreslagen förenkling). Dessutom visas den totala inkomstskattesänkningen som procent av arbetsinkomsten. Skattesänkningen i tabellen gäller för personer som har 100 000 kronor i pensionsinkomst utöver sin arbetsinkomst samt är över 65 år. I beräkningen används den genomsnittliga skattesatsen för kommunal inkomstskatt 2008 (31,44 procent).

Tabell 3.5 Skatt på arbetsinkomster och jobbskatteavdrag enligt gällande regler samt enligt förenklingsförslaget för personer som har fyllt 65 år och har 100 000 kronor i pensionsinkomst utöver arbetsinkomsten (inkomstår 2009)

Arbetsinkomst per år	Skatt utan jobbskatteavdrag	Gällande jobbskatteavdrag	Totalt jobbskatteavdrag efter förenkling	Totalt jobbskatteavdrag i efter förenkling i procent av arbetsinkomsten
0	22 133	0	0	0
10 000	24 648	0	2 000	20,0
25 000	29 050	0	5 000	20,0
50 000	37 476	6 036	10 000	20,0
100 000	54 768	17 220	20 000	20,0
150 000	72 060	20 101	22 500	15,0
200 000	89 352	22 192	25 000	12,5
250 000	106 141	23 780	27 500	11,0
300 000	126 231	24 255	30 000	10,0
350 000	151 951	24 255	30 000	8,6
400 000	177 671	24 255	30 000	7,5

Av tabellen framgår att när en person med 100 000 kronor i pensionsinkomst börjar arbeta ges jobbskatteavdrag med 20 procent av arbetsinkomsten redan vid låga arbetsinkomster. En arbetsinkomst på 25 000 kronor minskar skatten med 5 000 kronor jämfört med gällande regler.

Tabell 3.6 redovisar storleken av det totala jobbskatteavdraget enligt förslaget för olika kombinationer av inkomster för personer över 65 år. Efter förenklingen påverkas jobbskatteavdragets storlek inte av övriga inkomster.

Tabell 3.6 Jobbskatteavdraget för olika kombinationer av inkomster för personer som har fyllt 65 år

Övrig inkomst \ Arbetsinkomst	0	50 000	100 000	150 000	200 000
0	0	0	0	0	0
10 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000
25 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000
50 000	10 000	10 000	10 000	10 000	10 000
100 000	20 000	20 000	20 000	20 000	20 000
150 000	22 500	22 500	22 500	22 500	22 500
200 000	25 000	25 000	25 000	25 000	25 000
250 000	27 500	27 500	27 500	27 500	27 500
300 000	30 000	30 000	30 000	30 000	30 000
400 000	30 000	30 000	30 000	30 000	30 000

Av tabell 3.7 framgår inkomstskatten i procent av den taxerade förvärvsinkomsten för olika kombinationer av inkomster för personer som har fyllt 65 år efter föreslagen förenkling av jobbskatteavdraget och sänkningen av den statliga inkomstskatten enligt metoden med tre skattesatser. I beräkningen används den genomsnittliga skattesatsen för kommunal inkomstskatt (31,44 procent).

Tabell 3.7 Inkomstskatt i procent av bruttoinkomsten (med genomsnittlig kommunalskattesats på 31,44 %) för olika kombinationer av inkomster för personer som har fyllt 65 år efter förenklingen av jobbskatteavdraget och sänkningen av statlig inkomstskatt

Övrig inkomst Arbetsinkomst	0	50 000	100 000	150 000	200 000	300 000
0	0	19,1	22,1	25,0	27,4	29,8
25 000	0	14,5	19,2	23,5	26,0	28,6
50 000	0	12,1	18,3	22,4	24,8	27,5
100 000	2,1	11,7	17,4	20,8	23,1	26,6
150 000	10,0	16,1	19,8	22,3	23,9	28,8
200 000	14,9	18,8	21,5	23,2	25,3	30,5
250 000	17,8	20,6	22,5	24,7	27,7	32,1
300 000	19,8	21,8	24,1	27,1	29,5	33,7
400 000	24,1	27,1	29,5	31,7	33,7	37,0
500 000	29,5	31,7	33,7	35,5	37,0	39,4

Sänkt statlig inkomstskatt

Sänkningen av den statliga inkomstskatten på beskattningsbara förvärvsinkomster bör ske antingen genom att den tas ut efter tre olika skattesatser, i stället för som i dag efter två olika skattesatser (20 respektive 25 procent), eller genom att den nedre skiktgränsen höjs.

Metoden med *tre skattesatser* innebär att skattesatsen för den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger nuvarande nedre skiktgräns sänks från 20 till 10 procent upp till en ny mellersta skiktgräns på 385 600 kronor för inkomståret 2009. För den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger den mellersta skiktgränsen men understiger nuvarande övre skiktgräns förblir skattesatsen 20 procent. För den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger nuvarande övre skiktgräns förblir skattesatsen 25 procent.

Metoden med *höjd nedre skiktgräns* innebär i stället att den nedre skiktgränsen höjs från, enligt prognos, 345 900 kronor till 364 000 kronor för inkomståret 2009. Förslaget innebär att färre personer kommer att betala statlig inkomstskatt.

Nuvarande skiktgränser för uttag av statlig inkomstskatt på beskattningsbara förvärvsinkomster räknas årligen upp med förändringen av konsumentprisindex mellan juni året före inkomståret och juni andra året före inkomståret med tillägg av två procentenheter. För att få samma basår, dvs. inkomståret 2009, vid efterföljande uppräknningar av skiktgränserna bör den nedre skiktgränsen, om metoden med tre skattesatser väljs, för inkomståret 2009 föreslås fastställas till 345 900 kronor och den övre skiktgränsen, som är densamma i båda metoderna, för inkomståret 2009 föreslås fastställas till 520 800 kronor. Vid denna bestämning har hänsyn tagits till en uppskattad uppräknings av skiktgränserna med förändringen av konsumentprisindex med tillägg av två procentenheter.

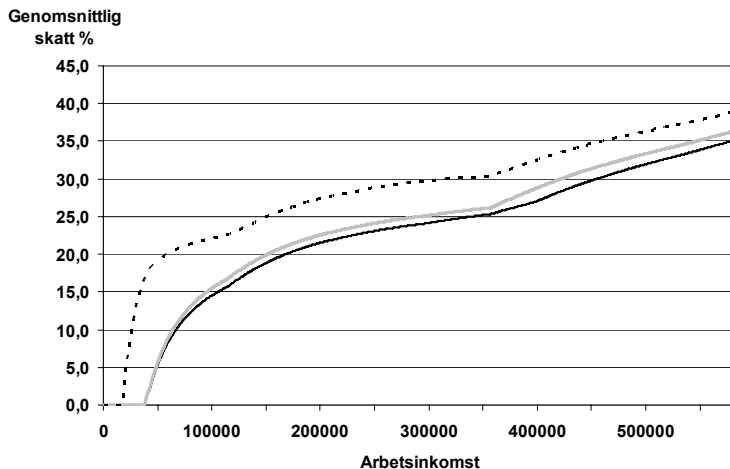
Samhällsekonomiskt och offentligfinansiellt utrymme för förslagen

Regeringen har i 2008 års ekonomiska vårproposition aviserat ett tredje steg i jobbskatteavdraget och att den statliga skatten bör sänkas. Som framhållits i början av detta avsnitt är det angeläget att förstärka drivkrafterna till arbete, särskilt för låg- och medelinkomsttagare, och till satsningar på utbildning. Förslagen bör således utformas så att det blir mer lönsamt att arbeta för dem som i dag står utanför arbetsmarknaden men också, genom sänkta marginalskatter, till ett ökat arbetsutbud för breda grupper av arbetstagare och att utbildning och entreprenörskap ska löna sig. En förutsättning för ett genomförande av förslagen är dock att det samhällsekonomiska utrymmet medger det och att de offentliga finanserna är fortsatt starka. Om ett tredje steg i jobbskatteavdraget och sänkt statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster kan genomföras, beror således på om finansieringen kan säkras och om ekonomin så tillåter. Detta är en fråga som måste avgöras utifrån en samlad bedömning och som regeringen avser att återkomma till i budgetpropositionen för 2009.

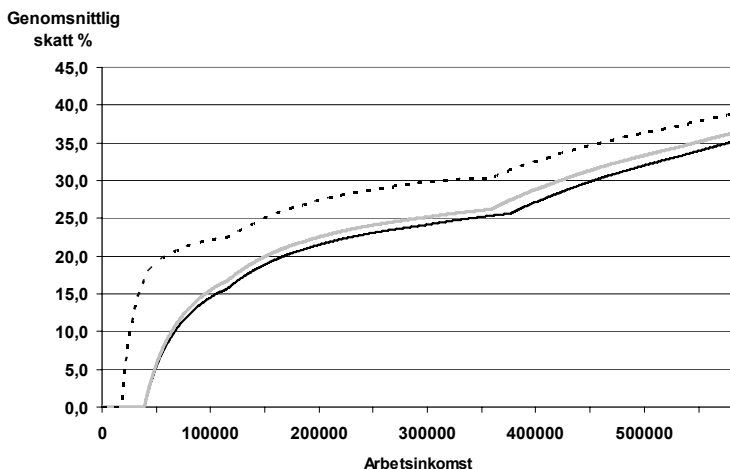
Effekter på genomsnittlig skatt och marginalskatt

Förslagen medför ytterligare lägre genomsnittlig skatt och sänkta marginalskatter. I figurerna 3.4 och 3.5 illustreras skillnaden i genomsnittlig skatt mellan en situation utan jobbskatteavdrag, enligt gällande regler och enligt förslagen om sänkt skatt på förvärvsinkomster. Figur 3.4 gäller för metoden med tre skattesatser och figur 3.5 gäller för metoden med höjd nedre skiktgräns. Beräkningarna i båda figurerna avser personer med arbetsinkomster, och som inte har fyllt 65 år, och utgår från den genomsnittliga kommunalskattesatsen för 2008 (31,44 procent).

Figur 3.4 Genomsnittlig skatt för personer som inte har fyllt 65 år utan jobbskatteavdraget (streckad linje), enligt gällande regler (ljus linje) och enligt förslagen om sänkt skatt på förvärvsinkomster med metoden *tre skattesatser* (mörk linje)

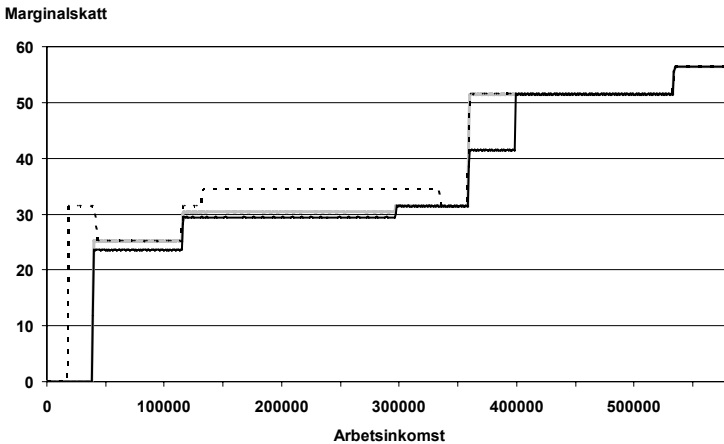
Figur 3.5 Genomsnittlig skatt för personer som inte har fyllt 65 år utan jobbskatteavdraget (streckad linje), enligt gällande regler (ljus linje) samt enligt förslaget om sänkt skatt på arbetsinkomster med metoden *höjd nedre skiktgräns* (mörk linje)

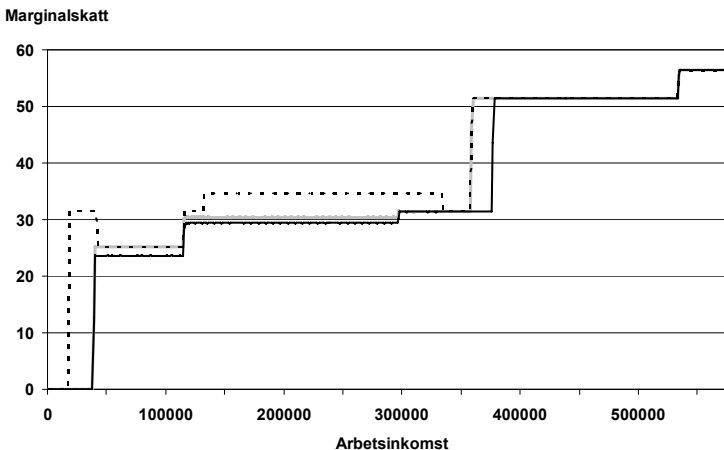
Förslagen innebär att personer med arbetsinkomster som överstiger 38 500 kronor för inkomståret 2009 kommer att få en lägre genomsnittlig skatt. På arbetsinkomster upp till 336 000 kronor blir den genomsnittliga skatten lägre än 25 procent.

I figurerna 3.6 och 3.7 visas skillnaden i marginalskatt för personer som inte har fyllt 65 år mellan en situation utan jobbskatteavdrag, jobbskatteavdrag enligt gällande regler och enligt förslagen om sänkt skatt på förvärvsinkomster. Figur 3.6 gäller för metoden med tre skattesatser och figur 3.7 för metoden med höjd nedre skiktgräns.

Figur 3.6 Marginalskatt för personer som inte har fyllt 65 år utan jobbskatteavdraget (streckad linje), enligt gällande regler (ljus linje) samt enligt förslaget om sänkt skatt på förvärvsinkomster med metod *tre skattesatser* (mörk linje)

Figur 3.7 Marginalskatt för personer som inte har fyllt 65 år utan jobbskatteavdraget (streckad linje), enligt gällande regler (ljus linje) samt enligt förslaget om sänkt skatt på arbetsinkomster med metod *höjd nedre skiktgräns* (mörk linje)

Förslagen innebär att marginalsikten sänks med ca 1,5 procentenheter för arbetsinkomster mellan ca 38 500 och 116 000 kronor per år. För arbetsinkomster mellan ca 117 000 och 297 000 kronor per år sänks marginalsikten med 1 procentenhet. Med metoden tre skattesatser innebär förslaget att marginalsikten sänks för beskattningsbara förvärvsinkomster mellan 345 900 och 385 600 kronor per år med 10 procentenheter. Med metoden höjd nedre skiktgräns innebär förslaget att marginalsikten sänks för beskattningsbara förvärvsinkomster mellan 345 900 och 364 000 kronor per år med 20 procentenheter.

I tabell 3.8 visas för personer som inte har fyllt 65 år den procentuella förändringen av nettoinkomsten samt den procentuella skatteförändringen till följd av förslagen om sänkt skatt på förvärvsinkomster.

Tabell 3.8 Procentuell förändring av nettoinkomst och skatt för personer som inte har fyllt 65 år till följd av förstärkt jobbskatteavdrag och sänkt statlig inkomstskatt

Arbetsinkomst per år	Förändring av nettoinkomst (%)		Förändring av skatt (%)	
	tre skattesatser	höjd nedre skiktgräns	tre skattesatser	höjd nedre skiktgräns
100 000	1,1	1,1	-6,3	-6,3
150 000	1,3	1,3	-5,2	-5,2
200 000	1,3	1,3	-4,6	-4,6
250 000	1,4	1,4	-4,3	-4,3
300 000	1,4	1,4	-4,0	-4,0
350 000	1,2	1,2	-3,3	-3,3
400 000	2,5	2,3	-6,1	-5,8
450 000	2,3	2,2	-5,0	-4,7
500 000	2,1	2,0	-4,2	-4,0
550 000	2,0	1,9	-3,6	-3,4

Anm: Nettoinkomst definieras här som arbetsinkomst minus skatt.

Av tabellen följer att vid en arbetsinkomst på 100 000 kronor per år ökar nettoinkomsten med 1,1 procent och skatten sänks med 6,3 procent. Vidare framgår att vid en arbetsinkomst på 500 000 kronor per år ökar nettoinkomsten med ca 2,0 procent och skatten sänks med ca 4,2 procent.

Förslaget att sänka den statliga inkomstskatten medför att den procentuella förändringen av nettoinkomsten är högst för dem med årsinkomster runt 400 000 kronor. Enbart denna skattesänkning ökar nettoinkomsten för en person med inkomster på 400 000 kronor per år med ca 1,4 procent och med 1,2 procent för en person med inkomster på 500 000 kronor per år enligt metoden med tre skattesatser.

Jämfört med skatteregler utan jobbskatteavdraget ökar nettoinkomsten med hjälp av det totala jobbskatteavdraget (inklusive föreslagen höjning) med 9,8 procent för en person med arbetsinkomster på 100 000 kronor medan motsvarande siffra för en person med arbetsinkomster på 500 000 kronor är 5,6 procent.

I genomsnitt minskas skatten med ca 2 700 kronor per år för dem som omfattas av förslagen.

Effekter på antalet sysselsatta, arbetade timmar och BNP

Ett högt arbetsutbud är en av de mest betydelsefulla bestämningsfaktorerna för uthållig tillväxt och uthålliga offentliga finanser. Den kommande demografiska förändringen riskerar att bromsa BNP-tillväxten och underminera välfärdssystemets finansiering. Ett minskat arbetsutbud leder till såväl lägre skatteintäkter som högre utgifter i de offentliga trygghetssystemen. Om skattehöjningar och utgiftsbesparingar ska undvikas, krävs att befolkningen arbetar mer än vad som är fallet i dag.

Mot denna bakgrund är det angeläget att löpande mäta de ekonomiska drivkrafterna för arbete samt analysera hur dessa påverkas av regeländringar i skatte- och transfereringssystemen. Ett alltför begränsat ekonomiskt utbyte av ökat arbetsutbud eller av att vara rörlig på arbetsmarknaden reducerar utrymmet för privat och offentlig konsumtion. Skatte- och transfereringssystemens effekter på arbetsutbudet beror på hur dessa system påverkar de ekonomiska drivkrafterna samt hur känsligt arbetsutbudet är för dessa drivkrafter.

Jobbskatteavdragets tredje steg och en sänkning av den statliga inkomstskatten på beskattningsbara förvärvsinkomster förstärker drivkrafterna för arbete. Jobbskatteavdraget gör det mer lönsamt att arbeta för dem som i dag står utanför arbetsmarknaden jämfört med fortsatt utanförskap, men det bidrar också till ett ökat arbetsutbud från många av dem som redan har ett arbete. Sänkt statlig inkomstskatt förstärker produktiviteten på arbetsmarknaden och stimulerar entreprenörskap.

Effekten av skattesänkningen på arbetskraftsdeltagande beräknas genom att den procentuella förändringen i den s.k. tröskeeffekten multipliceras med en s.k. deltagandeeasticitet på 0,25¹. Tröskeeffekten visar hur stor andel av den individuella bruttolönen som hushållet inte får behålla när personen går från icke arbete till arbete. Måttet visar därmed hur mycket av lönen som faller bort i inkomstskatter, minskade sociala ersättningar och ökade avgifter vid ett statusbyte. För att bedöma hur sysselsättningen påverkas behöver effekten på arbetskraftsdeltagande kompletteras med en bedömning av hur jämviktsarbetslösheten påverkas. Resultaten från olika OECD-studier visar i genomsnitt att en förändring av skatteken eller ersättningsgraden/tröskeeffekten med 1 procentenhet sänker jämviktsarbetslösheten med ca 0,12 procentenheter. Ökningen av arbetskraftsdeltagandet och sänkningen av jämviktsarbetslösheten summerar till ökningen av sysselsättningen.

För att få effekten på arbetade timmar av en skattesänkning behövs utöver sysselsättningseffekten en beräkning av hur medelarbetstiden förändras. Medelarbetstiden för dem som arbetar kan öka om fler väljer att arbeta fler timmar när det blir mer lönsamt att arbeta en extra timme, eller också kan den minska om fler väljer att arbeta mindre eftersom de "har råd" med mer fritid när inkomstskatten sänks. Incitamenten för att

¹ Deltagandeeasticiteten för en representativ individ är satt till 0,25 utifrån en sammanfattning av den empiriska litteraturen som Kleven och Kreiner har gjort (se Kleven, H.J. & C.T. Kreiner (2003), "The Marginal Cost of Public Funds in OECD Countries: Hours Of Work Versus Labour Force Participation", CESifo Working Paper No. 935). Deltagandeeasticiteten antas gälla för personer som står utanför arbetsmarknaden.

öka arbetsutbudet vid en skattesänkning mäts med den s.k. marginal-effekten, som visar hur stor nettobelöningen är av att öka arbetsutbudet. Förändringen av marginaleffekten multipliceras med en löneelasticitet (kvasielasticitet), som är satt utifrån studier på svenska data till -0,16. De flesta studier tyder på att den s.k. inkomsteffekten, dvs. att en del väljer att sänka sitt arbetsutbud när de får råd med mer fritid, är väldigt liten och därför bortses från den effekten. Medelarbetstiden för dem som arbetar höjs med andra ord. Denna höjning av medelarbetstiden motverkas i viss mån av att det kommer in svaga grupper på arbetsmarknaden som bedöms jobba deltid i större utsträckning än den genomsnittligt anställda och som kan ha en högre sjukfrånvaro. De tillkommande sysselsatta antas ha en medelarbetstid som är 75 procent av genomsnittet av dem som redan är anställda.

De grupper som kommer in på arbetsmarknaden bedöms också ha en lägre produktivitet (70 procent) än genomsnittet av dem som arbetar i dagsläget. Den sänkta statliga inkomstskatten på förvärvsinkomster leder dock till att antalet arbetade timmar ökar bland höginkomsttagare, som antas ha en högre produktivitet än genomsnittet.

Beräkningarna visar att sysselsättningen förväntas öka med 0,45 procent till följd av jobbskatteavdragets tredje steg och sänkningen av den statliga inkomstskatten på förvärvsinkomster. Detta motsvarar en sysselsättningsökning på ca 20 000 årsarbetskrafter. Antalet arbetade timmar förväntas öka med 0,6 procent och BNP med 0,55 procent. I tabell 3.9 visas drivkrafterna för arbete och arbetsutbudet med föreslagna inkomstskattesänkningar.

Tabell 3.9 Drivkrafter för arbete och arbetsutbud

Drivkrafter för arbete	Alternativ 15 mdkr
Δ Marginaleffekt, p.e.	-1,5
Δ Tröskeffekt, %	-1,4
Δ Sysselsatta, %	0,45
Δ Totalt antal arbetade timmar (inkl. nya sysselsatta), %	0,60
Δ BNP, %	0,55

Den budgeteffekt som redovisas för den sänkta skatten på förvärvsinkomster är statiskt beräknad och tar inte hänsyn till långsiktiga effekter på de offentliga finanserna till följd av att sysselsättningen ökar. Att försöka uppskatta de långsiktiga effekterna på de offentliga finanserna av förslagen är komplicerat och kalkylerna är därför behäftade med ett stort mått av osäkerhet. Inte desto mindre är det viktigt att försöka bedöma åtgärdens långsiktiga effekter för att få ett så brett beslutsunderlag som möjligt. Vid beräkning av den långsiktiga effekten handlar det om att värdera förslagets effekt på sysselsättningen och hur det i sin tur påverkar de offentliga finanserna. Utifrån de kalkyler som presenterats ovan om effekter på arbetsutbud och sysselsättning, så beräknas de offentliga finanserna kunna stärkas långsiktigt med ca 9 miljarder kronor. Reformens självfinansieringsgrad uppgår därmed till ca 57 procent.

Fördelningseffekter av förslagen

Förslagen med en förstärkning och en förenkling av jobbskatteavdraget inom ramen för ett tredje steg och en sänkning av uttaget av statlig inkomstskatt på beskattningsbara förvärvsinkomster syftar bl.a. till att stimulera arbetsutbudet, höja produktiviteten på arbetsmarknaden och öka den varaktiga sysselsättningen. En sådan utveckling bidrar till en jämnare inkomstfördelning på lång sikt. Förstärkningen av jobbskatteavdraget bidrar till att fler människor kommer in på arbetsmarknaden och får en högre inkomst samt att personer med låga inkomster får behålla en större del av en arbetsinkomstökning. Sänkningen av den statliga inkomstskatten ger högre incitament för dem som redan arbetar att öka sin arbetstid och arbetsprestation. Sänkt statlig inkomstskatt leder även till att utbildning lönar sig bättre och därmed bidrar till ökad produktivitet på arbetsmarknaden.

De kortsiktiga fördelningseffekterna baseras på en statisk beräkning och därmed exkluderas de effekter som beror av ett ökat arbetsutbud och ökad produktivitet. I diagrammen 3.1 och 3.2 redovisas de kortsiktiga fördelningseffekterna för inkomstgrupper och socioekonomiska grupper av förslaget. Beräkningarna avser en jämförelse mellan nu gällande regelverk och förslagen för år 2009. Fördelningseffekter mellan inkomstgrupper redovisas där befolkningen är indelad i tio lika stora grupper sorterade efter stigande inkomst. Indelningen är gjord utifrån ekonomisk standard, dvs. disponibel inkomst justerad för antal hushållsmedlemmar. Med disponibel inkomst avses den sammanlagda inkomsten efter skatt från arbete, socialförsäkringar, arbetsmarknadsstöd och kapital.

Diagram 3.1 Procentuell förändring av ekonomisk standard för dem som omfattas av förslagen, delade i olika inkomstgrupper (deciler)

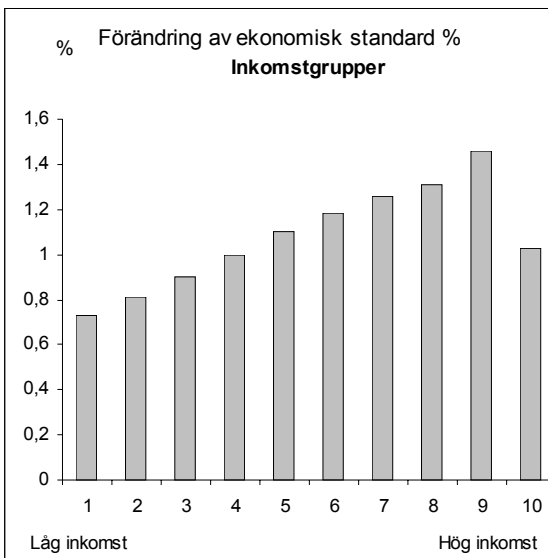
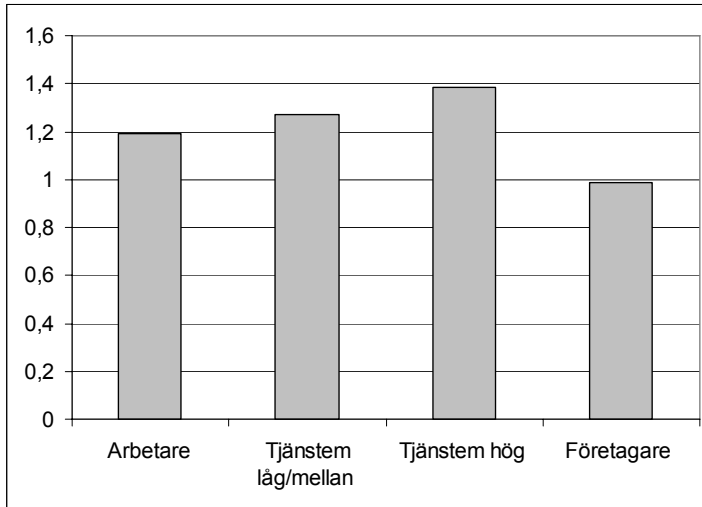

Diagram 3.2 Procentuell förändring av ekonomisk standard för dem som omfattas av förslagen, delade i olika socioekonomiska grupper

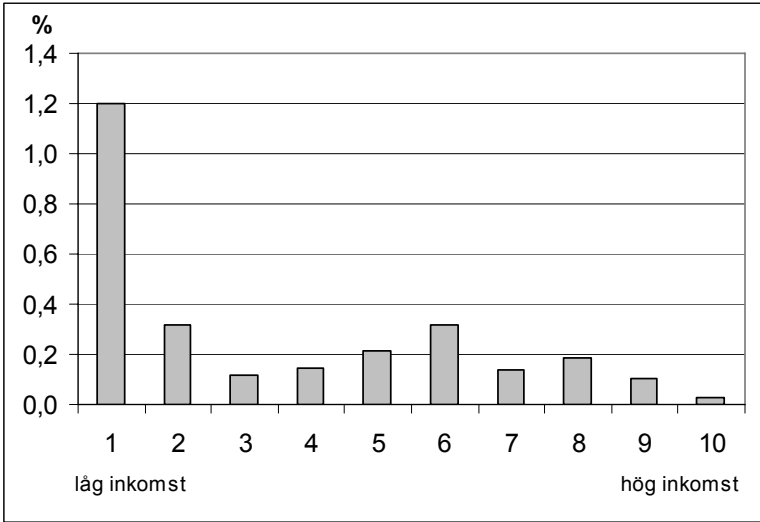

För alla inkomstgrupper ökar den ekonomiska standarden till följd av förslagen. Den ökar något mer för högre tjänstemän än för andra arbetstagare. Indelningen i arbetare och tjänstemän är gjord utifrån socioekonomisk gruppering, som kombinerar utbildningsnivå efter grundskola med facklig tillhörighet. LO-anslutna är normalt arbetare medan TCO- och SACO-anslutna normalt räknas som tjänstemän.

På kort sikt leder förslagen till en liten ökning av inkomstspridningen och ginikoefficienten ökar från 0,2766 till 0,2778. Ginikoefficienten är ett sammanfattande mått som beskriver hur ojämnt inkomsterna är fördelade. Ginikoefficienten kan anta värden mellan 0 och 1, ju lägre värden desto jämnare är fördelningen. På lång sikt motverkas ökningen av inkomstspridningen av ökad sysselsättning och högre BNP.

I diagram 3.3 redovisas de långsiktiga förändringarna av ekonomisk standard för olika inkomstgrupper som uppstår på grund av förändrat beteende. De långsiktiga effekterna tar således hänsyn till att reformen beräknas påverka arbetsutbudet såväl hos de som inte arbetar som hos de som redan arbetar. Effekterna redovisas för hela befolkningen i stället för endast de direkt berörda. Resultaten visar att på lång sikt ökar den ekonomiska standarden för alla inkomstgrupper. Den största procentuella ökningen av den ekonomiska standarden finns i de två lägsta inkomstgrupperna.

Diagram 3.3 Långsiktig procentuell förändring av ekonomisk standard för olika inkomstgrupper som uppstår på grund av förändrat beteende

Lagförslag

Förslagen föranleder ändringar i 65 kap. 5, 9 b och 9 c §§ inkomstskattelagen.

3.3 Överväganden och förslag enligt 5-miljarders-alternativet med tre skattesatser/höjd nedre skiktgräns

Förslag: Skatten på förvärvsinkomster sänks med ca 5 miljarder kronor dels genom att jobbskatteavdraget förstärks och delvis förenklas inom ramen för ett tredje steg, dels genom att den statliga inkomstskatten på beskattningsbara förvärvsinkomster sänks.

Förstärkningen av jobbskatteavdraget innebär att nuvarande nivåer i jobbskatteavdraget höjs för dem som vid beskattningsårets ingång inte har fyllt 65 år och som har arbetsinkomster som överstiger 0,91 prisbasbelopp, vilket motsvarar en skattelättnad med upp till 1 100 kronor per år vid en genomsnittlig skattesats för kommunal inkomstskatt (31,44 procent för 2008).

Förenklingen av jobbskatteavdraget innebär att jobbskatteavdraget för dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år föreslås uppgå till

- 20 procent av arbetsinkomsterna för den del av arbetsinkomsterna som inte överstiger 100 000 kronor, och

- 5 procent av arbetsinkomsterna för den del av arbetsinkomsterna som överstiger 100 000 men inte 300 000 kronor.

Sänkningen av den statliga inkomstskatten på förvärvsinkomster föreslås ske antingen genom att den tas ut efter tre olika skattesatser eller genom att den nedre skiktgränsen höjs.

Metoden med tre skattesatser innebär att skattesatsen för den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger nuvarande nedre skiktgräns sänks från 20 till 10 procent upp till en ny mellersta skiktgräns på 352 600 kronor för inkomståret 2009 (2010 års taxering). För den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger den mellersta skiktgränsen men under nuvarande övre skiktgräns förblir skattesatsen 20 procent. För den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger nuvarande övre skiktgräns förblir skattesatsen 25 procent.

Metoden med höjd nedre skiktgräns innebär i stället att den nedre skiktgränsen höjs till 349 200 kronor för inkomståret 2009.

I genomsnitt minskas skatten med ca 900 kronor per år för dem som omfattas av förslagen.

För att få samma basår, dvs. inkomstår 2009, vid efterföljande uppräkningar av skiktgränserna föreslås för inkomståret 2009 den nedre skiktgränsen, om metoden med tre skattesatser väljs, fastställas till 345 900 kronor och den övre skiktgränsen, som är densamma i båda metoderna, fastställas till 520 800 kronor

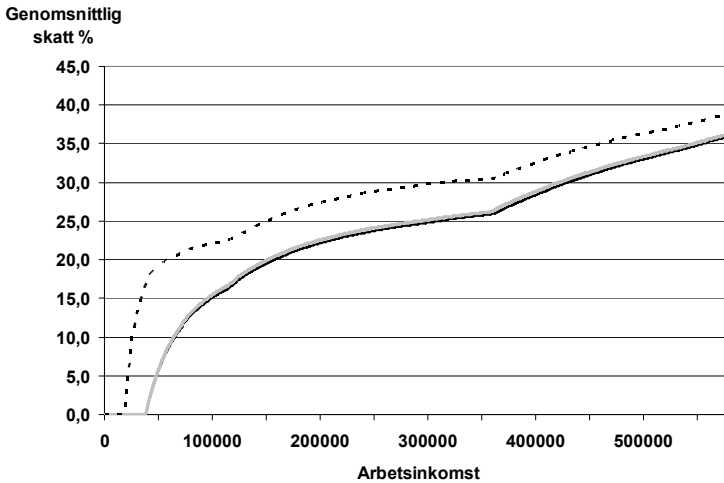
Förslagen medför ändringar i 65 kap. 5, 9 b och 9 c §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Skälen för promemorians förslag: I förhållande till förslagen enligt 15-miljardersalternativet i avsnitt 3.2 skiljer sig dessa förslag endast genom omfattningen av skattesänkningen. I detta alternativ föreslås skattesänkningen uppgå till en tredjedel av beloppet i avsnitt 3.2, dvs. till ca 5 miljarder kronor. Förenklingen av jobbskatteavdraget för dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år påverkas dock inte.

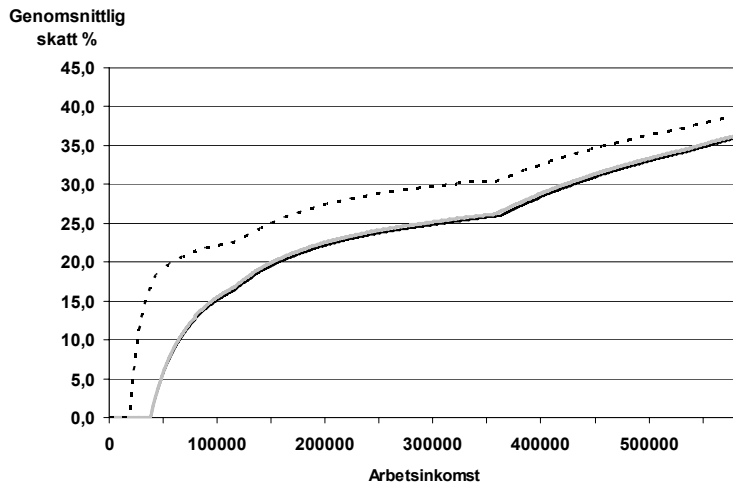
Förändringen i disponibel inkomst för personer som inte har fyllt 65 år är en tredjedel i förhållande till 15-miljardersalternativet. Även sysselsättnings- och BNP-effekterna är ca en tredjedel i förhållande till 15-miljardersalternativet.

Förslagen medför lägre genomsnittlig skatt och sänkta marginalsatser jämfört med gällande regler. I figurerna 3.8 och 3.9 illustreras skillnaden i genomsnittlig skatt mellan motsvarande situationer utan jobbskatteavdrag, jobbskatteavdrag enligt gällande regler och enligt förslagen om sänkt skatt på förvärvsinkomster. Figur 3.8 gäller för metoden med tre skattesatser och figur 3.9 gäller för metoden med höjd nedre skiktgräns. Beräkningarna i båda figurerna avser personer under 65 år med arbetsinkomster och utgår från den genomsnittliga kommunalskattesatsen för 2008 (31,44 procent).

Figur 3.8 Genomsnittlig skatt för personer som inte har fyllt 65 år utan jobbskatteavdrag (streckad linje), enligt gällande regler (ljus linje) samt enligt förslaget om sänkt skatt på förvärvsinkomster med metoden tre skattesatser (mörk linje)

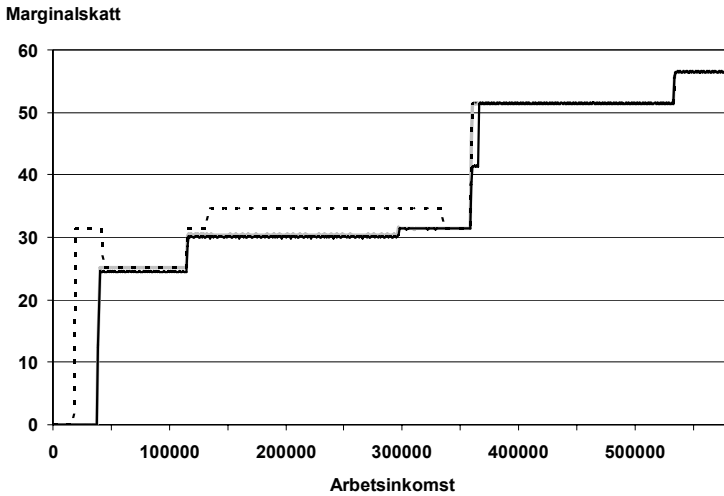
Figur 3.9 Genomsnittlig skatt för personer som inte har fyllt 65 år utan jobbskatteavdraget (streckad linje), enligt gällande regler (ljus linje) samt enligt förslagen om sänkt skatt på förvärvsinkomster med metoden *höjd nedre skiktgräns* (mörk linje)

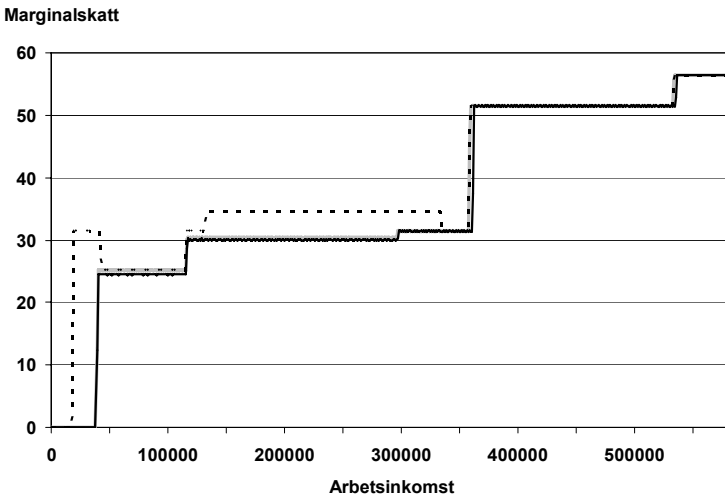
Förslagen innebär att personer med arbetsinkomster kommer att få en lägre genomsnittlig skatt. På arbetsinkomster upp till 306 000 kronor blir den genomsnittliga skatten lägre än 25 procent.

I figurerna 3.10 och 3.11 visas skillnaden i marginalskatt för personer som inte har fyllt 65 år mellan en situation utan jobbskatteavdrag, enligt gällande regler och enligt förslaget. Figur 3.10 gäller för metoden med tre skattesatser och figur 3.11 för metoden med höjd nedre skiktgräns.

Figur 3.10 Marginalskatt för personer som inte har fyllt 65 år utan jobbskatteavdraget (streckad linje), enligt gällande regler (ljus linje) samt enligt förslaget om sänkt skatt på arbetsinkomster med metoden *tre skattesatser* (mörk linje)

Figur 3.11 Marginalskatt för personer som inte har fyllt 65 år utan jobbskatteavdraget (streckad linje), enligt gällande regler (ljus linje) samt enligt förslagen om sänkt skatt på förvärvsinkomster med metoden *höjd nedre skiktgräns* (mörk linje)

Förslagen innebär att marginalskatten sänks för arbetsinkomster mellan ca 38 500 och 297 000 kronor per år. Sänkningen av marginalskatten är en tredjedel jämfört med 15-miljardersalternativet. Med metoden tre skattesatser innebär förslaget att marginalskatten sänks för beskattningsbara förvärvsinkomster mellan 345 900 och 352 600 kronor per år med

10 procentenheter. Med metoden höjd nedre skiktgräns innebär förslaget att marginalsikten sänks för beskattningsbara förvärvsinkomster mellan 345 900 och 349 200 kronor per år med 20 procentenheter.

Förslagen föranleder ändringar i 65 kap. 5, 9 b och 9 c §§ inkomstskattelagen.

4 Konsekvensanalys

Offentligfinansiella effekter

Förslagen att förstärka och delvis förenkla jobbskatteavdraget samt att sänka uttaget av statlig inkomstskatt på beskattningsbara förvärvsinkomster innebär, beroende på vilket alternativ som väljs, en minskning av statens skatteinkomster med 15 eller 5 miljarder kronor.

För kommuner och landsting medför dessa förslag inte någon kostnad då skattereduktioner och den statliga inkomstskatten inte påverkar den beskattningsbara förvärvsinkomsten. Den kommunala och landstingskommunala skattebasen utgörs av den beskattningsbara förvärvsinkomsten för fysiska personer. Förslagen bedöms vidare få positiva effekter på arbetsutbud och sysselsättning, vilket i sin tur bör leda till en förstärkning av såväl de kommunala och landstingskommunala som statliga finanserna.

Effekter för myndigheter och små företag

Förslagen att förstärka och delvis förenkla jobbskatteavdraget och att sänka den statliga inkomstskatten enligt metoden med tre skattesatser bedöms medföra ökade kostnader för Skatteverket till följd av bl.a. anpassningar av IT-stöd och informationssatsningar. Övriga förslag bedöms inte få några budgeteffekter för Skatteverket. Eventuella ekonomiska konsekvenser för Skatteverket får hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

För de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms förslagen inte få någon budgetpåverkan.

Förslagen bedöms inte heller påverka den administrativa bördan för små företag.

Jämställdhetsanalys

Den föreslagna höjningen av jobbskatteavdraget har större relativ betydelse för låg- och medelinkomsttagare än för höginkomsttagare. För en person med 100 000 kronor i arbetsinkomst sänks skatten med 1,0 procent av inkomsten medan skattesänkningen för en person med 500 000 kronor i arbetsinkomst är 0,6 procent.

Statlig inkomstskatt betalas endast av personer som har beskattningsbara förvärvsinkomster över den nedre skiktgränsen. Sänkningen av den statliga skatten, oavsett vald metod, kommer därför endast att beröra personer med en inkomst som överstiger den nedre skiktgränsen. Totalt beräknas 59 procent av sänkt statlig inkomstskatt och tredje steget i jobbskatteavdraget gå till låg- och medelinkomsttagare och 41 procent gå till höginkomsttagare. Som höginkomsttagare räknas här de 20 procent som har högst löneinkomst av personer i åldern 20–64 år.

Förslaget att förstärka och delvis förenkla jobbskatteavdraget och sänka den statliga inkomstskatten innebär ytterligare skattelättnader för både kvinnor och män. Till följd av att förvärvsfrekvensen för kvinnor är lägre än för män och att kvinnor oftare arbetar deltid, går *statistiskt* räknat

39 procent till kvinnor och 61 procent till män av jobbskatteavdragets tredje steg och den sänkta statliga inkomstskatten vid oförändrat beteende. Kvinnor är i större utsträckning än män låg- och medelinkomsttagare, vilket bl.a. beror på att kvinnor oftare arbetar deltid. Jobbskatteavdraget och sänkningen av den statliga inkomstskatten i den nedre delen av skatteskalan kan därför komma att få större *relativ* betydelse för kvinnor än för män och bidra till ökade ekonomiska drivkrafter för kvinnor att gå från deltids- till heltidsarbete. Förslagen innebär att ett av de jämställdhetspolitiska delmålen påverkas, nämligen det som handlar om ekonomisk jämställdhet.

5 Författningskommentarer

Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt 15-miljardersalternativet med tre skattesatser/höjd nedre skiktgräns

65 kap.

5 § (tre skattesatser)

Ändringen i *första stycket* innebär att den statliga inkomstskatten på beskattningsbara förvärvsinkomster sänks från 20 till 10 procent på inkomster upp till en mellersta skiktgräns. För inkomster därutöver tas statlig inkomstskatt ut som i dag. Det innebär att den statliga inkomstskatten kommer att tas ut efter tre olika skattesatser. Skattesatsen för den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger nuvarande nedre skiktgräns blir 10 procent. För den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en mellersta skiktgräns blir skattesatsen 20 procent. För den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger nuvarande övre skiktgräns blir skattesatsen 25 procent.

Ändringarna i *andra stycket* innebär dels ett tillägg av en mellersta skiktgräns och som bestäms till 385 600 kronor vid 2010 års taxering, dels att den nedre och övre skiktgränsen bestäms till att vara 345 900 respektive 520 800 kronor vid 2010 års taxering.

5 § (höjd nedre skiktgräns)

Ändringarna i *andra stycket* innebär att uttaget av statlig inkomstskatt på beskattningsbara förvärvsinkomster sänks genom att den nedre skiktgränsen höjs till 364 000 kronor vid 2010 års taxering. Utan höjning skulle den nedre skiktgränsen vid 2010 års taxering uppgå till 345 900 kronor. Vidare innebär ändringarna att den övre skiktgränsen bestäms till att vara 520 800 kronor vid 2010 års taxering.

9 b §

Av paragrafen framgår skattereduktionens storlek i förhållande till arbetsinkomstens storlek för dem som vid beskattningsårets ingång inte har fyllt 65 år.

Ändringarna i paragrafen innebär att nuvarande nivåer höjs för dem som har arbetsinkomster som överstiger 0,91 prisbasbelopp.

9 c §

Av paragrafen framgår skattereduktionens storlek i förhållande till arbetsinkomstens storlek för dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år.

Ändringarna i paragrafen innebär att skattereduktionen är 20 procent av arbetsinkomsterna om dessa inte överstiger 100 000 kronor. För arbetsinkomster som överstiger 100 000 men inte 300 000 kronor uppgår skattereduktionen till 15 000 kronor med tillägg av 5 procent av arbetsinkomsterna. För arbetsinkomster därutöver är skattereduktionen 30 000 kronor. Detta motsvarar en skattereduktion med 20 procent av arbetsinkomsterna för den del av arbetsinkomsterna som inte överstiger 100 000 kronor och med 5 procent av arbetsinkomsterna för den del av

arbetsinkomsterna som överstiger 100 000 kronor men inte 300 000 kronor. Beräkningen av skattereduktionen förenklas därigenom i förhållande till gällande regler bl.a. genom att kopplingen till grundavdrag och skattesats för kommunal inkomstskatt bryts.